

Jeg frygter, at det næste, vi vil se, er en form for miljøprostitution, hvor fattige lande af nød accepterer at forblive fattige for at få lidt brød på bordet her og nu. Fattigdommen bliver ikke mere human af at være grøn.

Vi må holde fast i Brundtlandrapportens bæredygtighedsdefinition, nemlig at bæredygtig udvikling omfatter mange parametre, også befolkningens velfærdsmuligheder.

Det Radikale Venstre kan tilslutte sig ratificeringen.

Keld Albrechtsen (EL):

På verdensplan var det en meget afgørende beslutning, som den danske regering stod over for, da man skulle tage stilling til, om man ville give en klar melding om ratifikation af Kyotoprotokollen uanset spørgsmålet om den såkaldte danske korrektion. Hvis regeringen ikke havde anerkendt, at det var nødvendigt at give en klar melding, havde vi risikeret at stå i den situation, hvor Danmark kunne have gjort USA fri af det pres, der i dag globalt ligger på USA, og hvor Johannesburgtopmødet kunne have endt i en fuldstændig fiasko.

Kl. 19.25

Så det var faktisk et meget, meget stort ansvar, der lå på ministerens skuldre i forbindelse med den beslutning. Selv om jeg generelt ikke er tilhænger af den miljøpolitiske hovedlinje, som ministeren har lagt, vil jeg sige, at i den sag traf ministeren den rigtige beslutning og opgav kravet om en dansk særordning med den såkaldte reduktion af Danmarks forpligtelser på 5 mio. t.

Da et samlet Folketing behandlede denne sag sidste år, var situationen jo anderledes. Dengang stillede Enhedslisten som betingelse for at stemme for beslutningsforslaget, at Danmark skulle opgive dette fuldstændig umulige krav om en dansk særordning, en dansk korrektion. Men dengang var der altså et flertal bestående af de daværende regeringspartier og de nuværende regeringspartier, som jeg husker det også SF, som stod fast på, at Danmark skulle have den korrektion.

Vi er i Enhedslisten tilfredse med, at det er et krav, der er blevet opgivet. Jeg hører så godt nok nogle ordførere tale om, at vi alligevel måske skal se, om vi kan fedte os til lidt af den der korrektion. Det synes jeg ikke Danmark skal bruge sine kræfter på. Jeg synes i stedet for, at Danmark skal bruge sine kræfter på at få USA til at underskrive og få USA til at godkende en for-
tolkning af Kyoto, som betyder, at også USA

skal bidrage. Jeg tror, at USA står for 40 pct. af det samlede klimaproblem.

Der skal skabes et pres internt i USA; det er faktisk under opbygning. Jeg har hørt, at det amerikanske senat stemte nej til forslaget fra præsident Bush om olieudvinding i nationalparkerne, som jo er en anden ende af denne problemstilling, og stemte det ned. Det er faktisk et meget afgørende signal. Der har tidligere i verdenshistorien været kraftige miljøbevægelser i USA, og dem skal vi spille sammen med. Og vi skal på Johannesburgtopmødet fra dansk side efter Enhedslistens opfattelse give maksimal støtte til de kræfter, der ønsker at gøre klimaaf-taler effektive.

Der, hvor det helt store problem står nu, er omkring den varme luft og det med handel med kvoter, som der nu er lagt op til, og som der desværre stadig væk er et stort flertal for blandt partierne her i salen, inklusive regeringen og hr. Svend Auken, der godt nok vil indramme et særligt syndens område, hvor man godt må fravige sine principper. Jeg synes ikke, det er heldigt med et sådant syndens område, selv om man forsøger på at indramme det. I ministerens redegørelse var pointen jo netop, at det ikke ville kunne lade sig gøre at ramme området ind.

Det er sådan med utroskab, at enten er man utro, eller også er man det ikke. Derfor vil jeg advare de partier, der tror, at man kan lave den indhegning, som hr. Svend Auken var inde på. Jeg tror, man helt skal holde sig fra det, og derfor vil jeg opfordre til, at man konstaterer – det er også til hr. Ole M. Nielsen og fru Anne Grete Holmsgaard – at det der med en delvis løsning med kvotehandel er noget snavs. Det skal man ikke rode sig ind i.

Jeg håber, den debat, som vi får, vil vise, at det ikke er til at håndtere, og de der røde lamper, hr. Svend Auken vil hænge op til at signalere det forbudte område, er nok en mildt sagt noget tvivlsom idé. Det er altså dér, vi har et udestående nu i forhold til flertallet af partierne her i Folketinget, og det, vi vil arbejde på i forlængelse af denne ratifikation.

Kl. 19.30

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg skal ganske kort sige, at vi kan støtte forslaget. Selvfølgelig, det fremgår med al ønskelig tydelighed af den debat, vi har haft de sidste 3½ time, tror jeg, det forholder sig sådan, at vi kan det.